बद्धाम्बरचरमार्गं व्यपगतधूमं सदा महद्भयदं ।
मन्दमतिः कः प्रविशति हुताशनं स्वेच्छया मनुजः ॥३५०॥
मत्तेभकुम्भविदलनकृतश्रमं सुप्तमत्तकप्रतिमं ।
यमलोकदर्शनेच्छुः सिंहं बोधयति को नाम ॥३५१॥
को गत्वा यमसदनं स्वयमन्तकमादिशत्यज्ञातभयः । ५
प्राणानपहर मत्तो यदि शक्तिः काचिदस्ति तव ॥३५२॥
प्रालेयलेशमिश्रे मरुति प्राभातिके च वातिजडे ।
गुणदोषज्ञः पुरुषो जलेन कः शीतमपनयति ॥३५३॥
तस्माद्विश्रब्धात्रिव गर्भं विमुञ्च। उक्तं च।
यः पराभवसन्त्रस्तः स्वस्थानं विजहाति वा। १०
तेन चेत् पुत्रिणी माता बन्ध्या धीमद्भिरुच्यते ॥३५४॥
तथा च। मा जीवन् यः परावज्ञादुःखदग्धो ऽपि जीवति ।
तस्याजननिरेवास्तु जननीक्लेशकारिणः ॥३५५॥
इत्येवं वदति टिट्टिभे विहस्यमाना टिट्टिभी विदिततत्त्वा तच्छ्रुतेरुक्त
वती। साधिदमेवं च बहुसदृशं। १५
किं भाषितेन गुरुणा लोके हास्यो भविष्यसि खगेन्द्र ।
दत्ते तदिहाश्चर्यं यच्छति को हस्तिपिण्डानि ॥३५६॥
टिट्टिभो ऽब्रवीत्। किं क्रियते समुद्रेण। तदाकर्ण्य समुद्रश्चिन्तयामास।
अहो गर्वो ऽयं पक्षिकीटस्यास्य। अथवा साधिदमुच्यते ।
स्वचित्तकल्पितो गर्वः कस्य केन प्रशाम्यति। २०
उत्क्षिप्य टिट्टिभः पादौ शेते भङ्गभयाद्दिवः ॥३५७॥
तन्मयास्य प्रमाणं कौतूहलादपि द्रष्टव्यं। किं ममैषो ऽण्डापहारि
कृते करिष्यति। इति चिन्तयित्वा स्थितः। अथ प्रसवानन्तरं प्राणया
त्रार्थं गतायां टिट्टिभ्यां समुद्रस्तु वेलाव्याजेनाण्डान्यपजहार। अथा
याता टिट्टिभी प्रसवस्थानं शून्यमवलोक्य प्रलपन्ती टिट्टिभमूचे। भो २५